ΕΝΑ ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΙΔΡΥΜΑ

ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΣΤΑΦΙΔΟΣ ΠΥΡΓΟΥ

Ἡ συντελουμένη εἰς αὐτὸ μεγάλη ἐργασία διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ τὴν ἀνακούφισιν τῶν παραγωγῶν.— Παράπλευρος καλλιέργεια πατάτας μεταξὺ κλημάτων σταφίδος. Πρότυπον ἐργαστήριον παρασκευῆς ἀεριούχων ποτῶν ἐκ χυμοῦ πορτοκαλιῶν).

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ

Εἰς τὸν ἐπισκεπτόμενον τὸ Ἰνστιτοῦτον Σταφίδος Πύργου προκαλεῖ ἐντύπωσιν ἡ εὐρυθμία τῆς λειτουργίας του, ἡ ἐργατικότης τοῦ ἐργαζομένου εἰς αὐτὸ προσωπικοῦ, ἀπὸ τοῦ Διευθυντοῦ του κ. Γεωργίου Ματζμάρη καὶ τοῦ ἀρίστου χημικοῦ κ. Λουκᾶ, μέχρι τοῦ τελευταίου ὑπαλλήλου, ἀναχωρῶν, δὲ ἔχει βασίμως διαπιστώσει ὅτι εἰς τὸ πρότυπον διὰ τὴν Ἑλλάδα αὐτὸ ἵδρυμα συντελεῖται μία πραγματικῶς μεγάλη ἐργασία. Διότι τὸ Ἰνστιτοῦτον δὲν περιορίζεται εἰς τὸν κύκλον τῶν καθαυτὸ ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν σκοπῶν διὰ τοὺς ὁποίους ἱδρύθη, δηλαδὴ διὰ τὴν ἀποτελεσματικωτέραν ἀνάπτυξιν καὶ διασφάλισιν τῆς καλλιεργείας τοῦ ἐθνικοῦ μας προϊόντος, τῆς σταφίδος, ἀλλ' ἐπεκτείνει τὴν φιλότιμον προσκάθειάν του εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἄλλων καλλιεργειῶν εἰς τὰς μὲ σταφίδα καλλιεργουμένας ἐκτάσεις.

Βεβαίως, διὰ νὰ φθάση τὸ Ἰνστιτοῦτον εἰς τὸν ἀρκετὸν ἐπίζηλον βαθμὸν τῆς ἐπιτυχίας, ἡ ὁποία ἔστεψε τὰς προσπαθείας τῶν ἰθυνόντων του, ἐχρειάσθησαν ἐπίμονοι καὶ ἐπίπονοι προσπάθειαι, ἐξαντλητικὴ πολλὲς φορὲς ἐργασία, ἀπογοητεύσεις καὶ ἀλλὰ πραγματικὸς ἐναντίον τόσον ἀντιξοοτήτων, αἱ ὁποῖαι παρουσιάσθησαν, τόσον κατάτὴν κατοχὴν ὅσον καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν θεομηνίαν τῆς ἀνταρσίας. Τὸ νὰ ἀπαριθμήση καὶ ἀναλύση διεξοδικώτερον κανεὶς τὴν συντελουμένην εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς δράσεως ἐργασίαν τοῦ Ἰνστιτοῦτου εἶναι δύσκολον, πλὴν ὅμως, ἡ διαπίστωσις ὅτι εἰς αὐτὸ συντελεῖται πραγματικὸς ἄθλος, διὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν τούτων τῶν παραγωγῶν μας, δὲν ἀπέχει τῆς πραγματικότητος.

Ἐφέτος ἡ ἐπιτυχία ἔστεψε τὴν προσπάθειαν τοῦ Διευθυντοῦ κ. Ματζμάρη καὶ τοῦ χημικοῦ κ. Λουκᾶ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν πατατοκαλλιεργείας εἰς τοὺς ἰδίους ἀγροὺς ὅπου καλλιεργεῖται σταφίς, καὶ μάλιστα μεταξὺ τῶν κλημάτων τῶν σταφιδαμπέλων. Ὁ καθεὶς φαντάζεται πόσον ἐπωφελὴς θὰ εἶναι διὰ τοὺς παραγωγοὺς ἡ μὲ αὐτὸ τὸ σύστημα παράπλευρος καλλιέργεια. Ἡ σημερινὴ ἐπιτυχία, ἤρχισεν ὡς ἔμπνευσις, ἀπητήθησαν προσπάθειαι, κόποι καὶ σήμερον ἔχομεν τὰ μεγάλα ἀποτελέσματά της.

Ἐκ παραλλήλου, μεγάλως πρόκειται νὰ ξυμβάλη εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας ἡ ἐκβιομηχανοποίησις τοῦ χυμοῦ τῶν πορτοκαλιῶν διὰ τὴν παραγωγὴν ἀεριούχων ποτῶν. Εὐγενεστάτα τά νέα ἀεριοῦχα, ἐσημείωσαν καταπληκτικὴν καταναλωτικὴν ἐπιτυχίαν κατ' ἀρχὴν εἰς Πύργον, ἤδη δὲ κατ' αφθάνει σωρεία παραγγελιῶν διὰ τὴν ἀποστολὴν καὶ εἰς Πάτρας, Ἀθήνας κλπ. Πρότυπον ἐργαστήριον ἐπεξεργασίας τοῦ χυμοῦ λειτουργεῖ εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον, μὲ τελειότατα μηχανήματα ἄρτι κομισθέντα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, μὲ εἰδικευμένον προσωπικὸν καὶ ὑπὸ τὴν προσωπικὴν ἐπίβλεψιν τῶν διευθυνόντων τὸ Ἰνστιτοῦτον.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὰ ἀνωτέρω ἀποτελοῦν μόνον μίαν μικρὰν εἰκόνα τῆς συντελουμένης εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον μεγάλης ἐργασίας, ἡ ὁποία τὰ μέγιστα θὰ συμβάλη διὰ τὴν οἰκονομικὴν εἰς τὸ μέλλον ἀνακούφισιν τῶν παραγωγῶν.

Δῆμος Πατρέων
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

—Ὁ Δήμαρχος Πατρέων διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς φανερὰν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 9ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11—12μεσημβρινὴν ἐν τῷ Δημαρχιακῷ Καταστήματι καὶ ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν Ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς, ἡ προμήθεια σκύρων λοτομείου ἢ χαλίκων χειμάρρου συλλεκτῶν διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως.

Ὅροι κλπ. παρὰ τῷ Γραφείῳ Δ)νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου εἰς ὃ δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσιν γνῶσιν.

Προϋπολογισμὸς δαπάνης δρ. 10.000.000.

Ὁ Δήμαρχος
Ν. ΒΕΣΤΟΣ

Ὁ Ἰατρὸς ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ εἰδικὸς φυματιολόγος δέχεται καθ' ἑκάστην 4—5 ἐν τῷ Ἰατρείῳ του ὁδὸς Ἀθανασίου Διάκου ἀριθ. 30 ὡς καὶ ἐπὶ συνεννοήσει ἀριθ τηλ. 35-58

Μικρὰ νέα

Ἡ ὑδραργυρικὴ στήλη τῶν θερμομέτρων διαρκῶς ἀνέρχεται,

—Ἡ ζέστη βασανίζει δικαίους καὶ ἀδίκους.

—Τὸ γεγονὸς αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ οὐδεμίαν ἐμπνέει ἀνησυχίαν γιὰ τὰ γκαρσόνια τῶν καφενείων.

—Ἐφ' ὅσον, βεβαίως, οἱ παραγγελίες τῶν πελατῶν δὲν περιορίζονται μόνον σὲ ποτήρια παγωμένου νεροῦ.

—Συναφῶς πληροφορούμεθα ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα αὐξήθη ἡ κατανάλωσις λεμονάδων.

—Ἀντιθέτως, παρετηρήθη ἐλλειψις πάγου.

—Ὀφειλομένη κατὰ ἕνα ποσοστὸν ἁπλῶς εἰς τὴν μεγάλην ζήτησιν.

—Γεμᾶτα χθὲς τά παραθαλάσσια κέντρα.

—Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ μὲ τὰ κέντρα τῶν προαστείων.

—Κοσμοπλημμύρα ἐπίσης στὸ «Σὲ Νοῦ», τὸ μοναδικὸν κέντρον, στὰ Ψηλὰ Ἀλώνια.

—Συνδυάζει, ἄλλωστε, ρωμάντζα, γλυκειὰ μουσική, ἐκλεκτὰ ποτά, πικάντικους μεζέδες, περιποίησιν καὶ ὅλα μαζί, χωρὶς καμμίαν ὑπερτίμησιν.

—Ἐκλαδεύθησαν τὰ δενδρύλλια τῆς λεωφόρου Γούναρη.

—Ὡρισμένοι κλάδοι τῶν ὁποίων εἶχον καταστῆ παγίδες γιὰ τὰ μάτια τῶν διερχομένων.

—Προβλέπεται συρροὴ μεγάλη πιστῶν στὸ γραφικὸ μοναστῆρι τοῦ Γηροκομείου τὴν Κυριακὴν τὸ βράδυ.

—Ἐπιτυχίαν προβλέπεται ὅτι θὰ σημειώση ἡ ἐκδρομὴ εἰς Κέρκυραν, τοῦ συμπαθοῦς σωματείου τῶν Κερκυραίων.

—Μοναδικὰ εἰς ἄνεσιν τὰ αὐτοκίνητα τῆς ἑταιρίας Γκιώκα.

—Μ' αὐτὰ πραγματοποιεῖται ἕνα εὐχάριστο ταξίδι πρὸς Ἀθήνας ἢ Πύργον καὶ τοὺς ἐνδιαμέσους σταθμούς.

—Στὸν Πειραιὰ ὁ Βασιλεὺς παρέστη ὡς ἀνάδοχος εἰς τὴν βάπτισιν τοῦ τέκνου κάποιου Πειραιώτου δημοσιογράφου.

—Εἰς τὸ μυστήριον παρίσταντο καὶ ἡ προμάμμη τοῦ νεοφώτιστου, ἡ ὁποία ηὐτύχησε νὰ ἴδη, ὡς ἐγγράφη, ἐν ζωῇ 50 ἐγγόνους, δισεγγόνους, τρισεγγόνους καὶ ... λοιπά.

Δῆμος Πατρέων
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ παραγωγοὶ τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Πατρέων οἱ ὑποκείμενοι εἰς δημοτικὸν φόρον ἐπὶ τῶν προϊόντων γῆς ἐν γένει διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν παραχθέντα φορολογητέα προϊόντα Βου Ἐξαμήνου τοῦ Οἰκον. Ἔτους 1948—49 ὅτι οἱ οἰκεῖοι φορολογικοὶ κατάλογοι τῶν περιφερειῶν Ἀγυιᾶς, Συνόρων, Καβουκάκι, Ζαβλάνι, Ἀνθείας, Ἰτεῶν, Ἁγίου Ἰωάννου Πράτσικα, Γλαύκου, Ἁγίου Νικολάου Λεύκας, Περιβόλας, Καστριτσίου, Κρύων, Ψαρεφάτ, Προαστείου, Ἀρόης, Γηροκομείου, Ἐγλυκάδος, Μπάλας, Βουντένης, Βελβίτσι, Μπεγουλακίου καὶ Συχαινῶν, ἀπεστάλησαν διὰ τῶν ὀργάνων τοῦ Δήμου ἵνα τοιχοκολληθῶσιν εἰς τὸν εἰδικῶς πρὸς τοῦτο χῶρον καὶ λάβωσιν γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ ὑποβάλωσι τὰς τυχὸν ἐνστάσεις των εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην Πατρῶν ἐντὸς 15θημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὰς ἀνωτέρω περιφερείας τῶν σχετικῶν καταλόγων.

Ἀντίγραφα τῶν ἀνωτέρω καταλόγων ἀπεστάλησαν εἰς τὸ ἐναῦθα Εἰρηνοδικεῖον καὶ ἕτερα ἐτοιχοκολλήθησαν παρὰ τὴν ἐξώθυραν τοῦ Δημαρχιακοῦ Καταστήματος, ἔνθα δύνανται προσερχόμενοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν.

Ὁ Δήμαρχος Πατρέων
ΝΙΚ. ΒΕΤΣΟΣ

Ὁ ἀφροδισιολόγος—δερματολόγος Ἰατρὸς ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΓΣΑΜΠΑΣ δέχεται ὁδὸς Φιλοποίμενος 25 τηλ. 28—77.

ΜΑΡΙΑ ΡΟΜΠΟΤΗ ἐπιστήμων Μαῖα. Δέχεται ἐν τῇ οἰκίᾳ της Γεωργίου Ρούφου 77.

Τῆς παλιᾶς Πάτρας

Ο ΦΟΟΝΟΣ

['Απανωχωρήτικο—συρτό]

Θὰ σύρει τώρα τὸ χορὸ τῆς νύφης ἡ κουνιάδα,
μιὰ λυγερὴ ξανθιὰ ἐμορφιὰ μὲ τ' ἥλιον τὴν ἀσπράδα.

. . . . . .

«Ἡ Σούσα ἦταν ἔμορφη τῆς Πάτρας τὸ καμάρι
» κι' ἀγάπας τὸ—ρέ τό—Σαρήμπασα τὸ πρῶτο παλληκάρι.

. . . . . .

» Μιὰ Κυριακὴ πρωΐ—πρωΐ π' οἱ πετεινοὶ λαλοῦσαν
» ἄκουσε κουρταλήματα στὴν πόρτα καὶ χτυποῦσαν
» Σηκώθ' ἡ Σούσα κι' ἄνοιξε βλέπει τὸν ἀδερφό της,
» κι' ἀπὸ τὸ φόβο τὸν πολὺ θαμπώθηκε τὸ φῶς της.. »

. . . . . .

Ἤτανε πρώτη στὸ χορὸ καὶ στὸ τραγοῦδι πρώτη
καὶ τ' ἄλλα της χαρίσματα ἂς τάχε κάθε νιότη.
Ποὺ λέγανε στὶς γειτονιὲς—Ταμπάχανα ὥς τὸ Τάσι:
—Βγῆκε ἡ Μαριὼ τοῦ Λεβαντῆ—γιὰ γάμος γιὰ γιορτάση.

. . . . . .

Ὁ φθόνος ποὺ πίνει χολὴ καὶ τρώει σχιὲς τὸ γιώμα
τὴ νύφη φτεῖ στὰ μάτια της καὶ τὴ φιλεῖ στὸ στόμα!..
Καὶ βλέπει τώρα τοῦ γαμπροῦ τὴν ἀδερφή, Γοργόνα,
ποὺ θὰ γεννήσει Πύθωνα καὶ σ' ὅλα της τὰ χρόνια,
θὰ παραστέκει ἀκοίμητος καὶ φοβερὸς ὁ Δράκος
στὴ νηὰ ζωὴ ποὺ βλόγησε πρὶν, ὁ παπᾶς κι' ὁ διάκος.
ἐμπόδιο καὶ κατατρεγμό, συκοφαντία καὶ ζήλεια'
αὐτὴ—ποὺ θάλεγε ἀδερφή—καὶ θάταν μία σκύλα!..

. . . . . .

« Ὅταν τὴν κατεβάζανε τὴ Σούσα μὲς τὸ μνῆμα
μικροὶ μεγάλοι κλαίγανε τοῦ ἔρωτα τὸ θῦμα...»

. . . . . .

Κι' ἡ νύφη ποῦμενε βουβὴ μ' ἕνα χαμόγελο πικρό :
— νὰ δώσει γρήγορα ὁ Θεὸς τέτοιο τραγούδι νὰ σοῦ πῶ !!..

Ἀπὸ τὴ συλλογὴ : «Τὰ Πατρινά» ΝΩΤΗΣ ΝΗΣΩΤΗΣ

ΣΑΤΥΡΕΣ

ΛΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΣ!...

Ἀπὸ τότε.. προπολεμικά, ἡ κυρὰ Ντίνα... Εἶχε στείλει τὸ μοναχογυιό της στὴν Ἀθήνα...

Χρονῶνε χήρα ἡ καψοῦλα, ἄντρα τὸν μεγάλωσε μὲ μεροδοῦλι καὶ νυχτέρι... Κι' εἶπε, μετ' ἀπὸ τόσους κόπους της, νὰ μὴ τὸν ἰδῆ, κι' αὐτὸν σὰ τὸ πατέρα του λατζέρη...

Γι' αὐτὸ σὰν βγῆκε ἀπό τὸ Γυμνάσιο... Κι' ὅλοι τῆς ἔλεγαν πῶς ἦταν — ὅπως κι' ἤτανε δηλαδὴ — παιδὶ θαυμάσιο... Τὸ ἀποφάσισε, νὰ τὸν σπουδάση.. Κοντὰ μὲ τ' ἄλλα τὰ καλὰ καὶ. τὸ φτωχονομὰ τους νὰ δοξάσν..-

Κι' ἔδωσε ὁ Θεὸς ... ἀκούγεται καμμιὰ φορὰ καὶ ὁ φτωχὸς — κι' ἐμπῆκε στὸ Πανεπιστήμιο... Καὶ γιὰ τὸ μεγάλο τοῦτο γεγονὸς ... φωτογραφία του, τῆς ἔστειλε γιὰ ἐνθύμιο... Ὁ καναπάρης της φορῶντας τὸ καλό του τσόχινο βρακὶ ... καὶ τὸ κυριακάτικό του σακάκι τό Χακί...

Καὶ σὰν ποὺ ἦταν τώρα στὴ Πρωτεύουσα ... κι' ἐσπούδαζε, μάλιστα, καὶ δικηγόρος!! Ἀπανωτὰ ... κι' ὅλο στὴ καθαρεύουσα... Τῆς ἔγραφε γράμματα ὁλόκληρα κατεβατά... Μέ δίστιχα καὶ μὲ ρητά... Καὶ μ' αὐτοσχέδια συγκινητικὰ ποιήματα.. Καὶ πρὸς τὸ τέλος μόνον τῆς κάθες του ἐπιστολῆς, τῆς στερνοθύμιζε, ὁ μόσχος της, καὶ δι' ὀλίγα μὰ πολὺ ὀλίγα χρήματα...

Ἤτανε βλέπεις, οἱ πανάκριβες φυλλάδες ... — ἐννοεῖται οἱ φιλενάδες — ποὺ ἤθελαν τὶς πολλὲς - πολλὲς χιλιάδες... Κι' ὅταν ἄρχισε καὶ φρονιστήριο ... — ἐντυφῶντας μετὰ ζήλου νὰ σπουδάση τὸ ἐρωτικὸ μυστήριο — ἤτανε ποὺ ἀπαιτήθηκε καὶ ὁλόκληρο ἑκατομμύριο...

Καὶ βαλ' ἀκόμα μὲ ὅλα αὐτὰ μιὰ χαρτὶ καὶ μιὰ μολύβι. Ὥσπου πάει τῆς Νείνας τὸ καλύβι ... Πρᾶγμα ὅμως ποὺ δὲ πολυλογάριασε αὐτή. Γιατί, μὲ τέτοιο γνὸ ποῦχε, πραγματικὸν ἄγγελο... Σκέφτηκε : Ἄς πάη καὶ τὸ παλιάμπελο...

Κι' ἔτσι ἡ φτωχο—Ντίνα ... ὅπως ἔκανε— ὅπως ἔφτιανε δυὸ φορὲς καὶ τρεῖς τὸ μῆνα...ἔστελνε ταχτικὰ στρογγυλὴν ἐπιταγὴ... Θέλοντας μιᾶς καὶ μπῆκε στὸ χορὸ ἂν καὶ χήρα ... νὰ τὸν χορέψη μέχρι τέλους γιὰ νὰ βγῆ...

Ἄξα γυναῖκα καὶ σκληρομα θημένη... Ρίχτηκε μὲ τὰ μοῦτρα νὰ σφουγγαρίζη καὶ νὰ πλένη... Νὰ σαρώνη καὶ νὰ σιγυρίζη... Κι' ὅλες τὶς ἀκαμάτρες στὴ σειρὰ νὰ ξεβρωμίζη... Ὅλο πάντα μὲ τὴ σκέψι, πώς κάποτε θὰ ξανασάνη... Καὶ μιὰ μέρα σὰ κυρὰ θὰ ξαπλωθῆ κι' ἐλόγου της σὲ βελούδινο ντιβάνι...

Κι' ἔγινε μετ' ἀπὸ χρόνια καὶ καιροὺς νὰ γυρίση ξανὰ στὴ κυρὰ Ντίνα... Ἐπὶ τέλους ὁ γυιόκας της ἀπὸ τὴν Ἀθήνα... Κι' ἦλθε ἀγνώριστος! Γόης, τριζάτος... Κομψός, σπουδαιοφανής, μυρουδάτος... Ποτὲ του βέβαιασὰ σπουδασμένος μικροδικηγόρος... Ἀλλὰ ἕνας... Μά ἕνας... — Χριστέ μου! — βαρύς, ἐπίσημος, — ἄλλο νὰ δοῦν τὰ μάτια σου — κύριος λιμοκοντόρος!..

Φέρνοντας στὸ σπίτι του καὶ λάφνρο!. Μιὰ τῆς εὐκαιρίας ἀεράτη Ἀθηναία ...ποὺ τὴ βρῆκε καὶ τὴ ψώνισε μὲ τῆς δύστυχης γεηᾶς του, τὰ μηνοῖα...

Ἡ κυρία σύζυγός του! Κόρη ἀγνώστου ἥρωος πατρὸς καὶ μαμᾶς(!) κάτι παραπλήσιο εἰς τὴν αὐτὴν σειρὰ μὲ τῆς μητρός του...

Μπροστὰ σὲ τέτοια νύφη—ἀρχοντοκόρη ... ποὺ ἔπρεπε νὰ τὴν προσέχη κανεὶς ὡσὰν τῶν ὀφθαλμῶν τὴ κόρη... Καταπιάστηκε καὶ πάλιν ἡ κυρὰ—Ντίνα νὰ πλένη καὶ νὰ σφουγγαρίζη ... καὶ μὲ ὄρεξι ἀλλοιώτικη καὶ τοῦ Δήμου τοὺς δρόμους τώρα ἄρχισε νὰ καθαρίζη...

Στὴν ἀνάγκη τῆς πές ... —γιατὶ γίνεσαι παπᾶς θέλεις καὶ δὲ θὲς ...— πῶς ὅτι τὸ ἀραδεύλευε καὶ μὲ τρίτο χέρι... Ἐπειδὴ ποτὲ της δὲ θέλησε τέτοιο παιδὶ — τὸ παιδὶ της νὰ τὸ δῆ σὰν τὸν πατέρα του, λατζέρη! .

ΡΙΑ ΣΑΡΔΕΛΙΑΝΟΥ

Νεκρολούλουδα

ΣΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟ

Δὲν λησμονοῦνε οἱ νεκροὶ

Ποιὸς ἦταν π' ἀναστέναξε γονεῖς μ' ἀγαπημένοι κι' ἔνοιωσε μέσ' τὸν τάφο μου τὸν ἰδικόν σας πόνο, σᾶς εἶδα ἀδέλφια καὶ γονεῖς νὰ στέκεσθε θλιμμένοι μέσ' ἀπ' τὸ κρῦο σπῆτι μου ποὺ μέρα νύκτα λυώνει.

Εἶδα στὸν ὕπνο τὸ βαθὺ ὄνειρο μὲ ζωντάνεια, πῶς βρέθηκα μεσ' στὸ σχολειὸ νὰ πάρω τὸ χαρτί μου καὶ τ' ὄνομά μου φώναζαν γεμάτος περηφάνεια, μιὰ πεταλοῦδα κἄθονταν στὴ θέσι τὴ δική μου.

Ἡ πεταλοῦδα ἤτανε ἡ ἄδολη ποὺ πέταγε ψυχή μου, ἦταν κι' αὐτὴ μὰ ὡ μὲ σᾶς; ἀθόρυβη θλιμμένη, ἦλθε καλοὶ συμμαθηταὶ νὰ πάρη τὸ χαρτί μου καὶ νὰ σᾶς δώση τὴ χαρὰ γονεῖς μ' ἀγαπημένοι.

Γι' αὐτὸ μέσα στὸν κῆπο μας σὰν δῆτε πεταλοῦδα νὰ φέρνη βόλτες στὴν αὐλὴ καὶ στὶς τριανταφυλλιὲς μας εἶν' ἡ ἀγνὴ ποὺ ἔφυγε τοῦ γυιοῦ σας ἡ ψυχοῦλα κ' ἦλθε γιὰ λίγη συντροφιὰ στὶς δύσκολες στιγμὲς σας.

Κι' ἂν τὸ γραφτὸ τῆς μοίρας μου μ' ἔστειλε μακρυὰ σας κι' ἐβρέθηκα κάποιο πρωΐ μεσ' τοῦ οὐρανοῦ τὸ δῶμα ζητᾶ ἡ ψυχὴ λίγη χαρὰ, φτάνουν τὰ δάκρυά σας, οἱ λύπες καὶ οἱ ἀναστεναγμοὶ κάνουν βαρὺ τὸ χῶμα.

Γ. Α.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΤΖΙΠ

Τὸ Προξενεῖον Ἀμερικῆς ἐκθέτει εἰς πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ κλειστῶν προσφορῶν αὐτοκίνητον τζίπ. Ὁ διαγωνισμὸς θέλει λάβει χώραν τὴν 10ην Αὐγούστου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 12ην π. μ. Πλείονες πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τῷ Προξενείῳ.

Ὁ Ἰατρὸς ΓΕΩΡΓ. Ν. ΜΠΙΜΠΗΣ καὶ ἡ ὀδοντίατρος ΜΑΡΙΚΑ ΜΠΙΜΠΗ δέχονται Παντανάσσης 48 τηλ. 22—58

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ Ἰατρὸς Παθολόγος δέχεται ἐν τῷ Ἰατρείῳ του Ρήγα Φερραίου 65. Τηλέφ. 33—92.

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΑΡΟΝΤΑ

ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

Δον

Ἕνα μεσημέρι μπῆκε στὸ στρατόπεδο μὲ κατάλογο στὸ χέρι ὁ Γερμανὸς ἀρχιφύλαξ. Κανὰ τά σημάδια. Ἐφώναξε τὰ ὀνόματα τῶν Μεσολογγιτῶν, ἐκτὸς τοῦ ἰδικοῦ μου καὶ δύο ἄλλων καὶ ὅλους τοὺς Πατρινοὺς καὶ Κεφαλλονῖτες. Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μου, ὁ κ. Εὐάγγελος Δαρλαμῆτσος ὀδοντίατρος, λαμπρὸς ἐπιστήμων, ἀπὸ τοὺς καλύτερους καὶ στὴ τέχνη, ἄνθρωπος μ' ἀνώτερα αἰσθήματα καὶ ψυχικὴ καλωσύνη, εἶχε μεταφερθῆ ἄρρωστος βαρειὰ στὸ Δημοτικὸ Νοσοκομεῖο Πατρῶν, τὸ ὁποῖον διηύθυνε τότε ὁ φίλτατος κ. Σταῦρος Βέρροιος. Ὁ κ. Δαρλαμῆτσος φορεῖ τὴν τίμα στολὴ τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ προσφέρει τὴν ὑγειονομικὴ του ὑπηρεσία σὲ κάποιο στρατιωτικὸ νοσοκομεῖο, γιατὶ στὸ Μεσολόγγι ἐνοχλοῦσε περίεργον ἀνθρώπους. Τοὺς χαρακτηρίζω μὲ πολλὴν συγκατάβασιν «Περίεργους» Ἔχω πεῖραν τῆς κακίας καὶ τοῦ πάθους των. Πατοῦν σὲ πτώματα. Ὅταν ἤμουν φυλακισμένος στὸ Ἐαμοκομμουνιστικὸ στρατόπεδο τοῦ Ἀγρινίου —μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσί μου ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς—αὐτοὶ στὴ Ἀθήνα, ἀσφαλισμένοι στὸ Κολωνάκι, μ' ἐκείνους ποὺ φορτώθηκαν γαλόνια καὶ καλοπέρασαν ὅταν ἐμεῖς ἐστενάζαμε, κάνανε συμβούλια καὶ διαβούλια πῶς θὰ μὲ ἀντικαταστήσουν ἀπὸ Δήμαρχο, μόλις κατελύετο ἡ Ἐαμοκρατία στὸ Μεσολόγγι. Καὶ τὸ πέτυχαν, μὲ τὴν κυβέρνησι Πλαστήρα καὶ μὲ ὑπουργὸ τῶν Ἐσωτερικῶν μάλιστα, τὸν φίλον μου—ἀλλὰ ἀντίθετο στὸ πολιτειακὸ—Γιῶργο Ἀθασιάδη—Νέβα, τὴν ὥρα ποὺ ἤμουν ἀκόμα στὰ χέρια τῶν κακούργων τοῦ Ἐαμοκομμουνισμοῦ κλεισμένος μὲ τοὺς κ. κ. Σπῦρο Καββαδία, Λέοντα Ξενόπουλο, καὶ τόσους Ἀγρινιῶτες ἐθνικόφρονες. Τὴν ἀπάντησι σ' ὅλους τοὺς κακόψυχους ἀνθρώπους τὴν ἔδωκε ὁ λαὸς τοῦ Μεσολογγιοῦ μὲ τὴν ὑπεροχὴ ποὺ μοῦ ἔκαμε στὸ σιδηροδρομικὸ σταθμὸ τὸ πρωΐ τῆς 10 Μαρτίου 1945, ὅταν γύρισα ἀπὸ τὸ Ἐαμοκομμουνιστικὸ στρατόπεδο. Διωρίσθηκε τότε ἀντ' ἐμοῦ Δήμαρχος, γόνος τῆς ἱστορικώτερης οἰκογένειας, τοῦ τόπου ἀλλὰ γιὰ ἕνα μόνο μῆνα, διότι μὲ ἐπανέφερε στὸ μαρτυρικὸ αὐτὸ ἀξίωμα τοῦ Δημάρχου Μεσολογγίου ἡ κυβέρνησις τοῦ Ναυάρχου κ. Πέτρου Βούλγαρη, μὲ εἰσήγησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Κωνστ. Δ. Τσάτσου, τοῦ σημερινοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Ὁ κ. Τσάτσος ἔκαμεν εἰσήγησιν τῆς ἐπαναφορᾶς μου, ἀφοῦ μόνος του — χαρτὶ σὲ χαρτὶ — εἶδε τὸ φάκελλό μουστὸ ἀρχεῖο τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ μελέτησε ὅλας τὰς πράξεις μου. Δὲν εἶχαν ἀκόμη ἐκδοθῆ αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ποὺ προσέφυγα, ὅταν τὸ 1946 μὲ ἔπαυσε ὁ Αἰτωλοακαρνὰν ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Θεόδωρος Χαβίνης γιὰ νὰ διορίση γιὰ ἕνα μῆνα Δήμαρχον τὸν κ. Κωστάκη Π. Πετρόπουλο. Καὶ τὰς ἀποφάσεις ἐκείνας, τὰς τόσον τιμητικὰς, διεδέχθη μία δριμεῖα παρατήρησις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀρχηγοῦ τοῦ Δημοκρατικοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος κ. Γεωργίου Παπανδρέου πρὸς τὸν Νομάρχην Αἰτωλοακαρνανίας κ. Ἰωάννην Γαρουφαλιᾶν ἐπιζητήσαντα τὴν παῦσιν μου καὶ τέλος μία πρότασις τοῦ Νομάρχου κ. Παύλου Βεντουρῆ, ὅπως μοῦ ἀπονεμηθῆ τὸ μετάλλιον τῶν ἐξαιρέτων πράξεων... Καὶ ἡ 24ετής δημαρχιακή μου ἱστορία κλείνει μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Καλαβρυτινοῦ Ὑπουργοῦ κ. Φωκ. Ζαΐμη, στηριγμένη στὴν δικαιοδοσία ποὺ τοῦ ἔδωσε ἡ ἐπέκτασις τοῦ Θ' ψηφίσματος νὰ παύη χωρὶς δικαιολογία τοὺς Δημάρχους.

Ἂν αἱ ἀποφάσεις του ὑπήγοντο στὸ Συμβούλιο Ἐπικρατείας αὐταί, δὲν θὰ εἶχε τὸν ἠρωϊσμὸ ὁ κ. Ζαΐμης νὰ ὑπογράψη τὴν ἀπόλυσί μου τὴν ἡμέρα ποὺ ἤμουνα στὴν Ἀθήνα καὶ καλοῦσα τοὺς Βασιλεῖς νὰ ἔλθουν στὰς ἑορτὰς τῆς Ἐξόδου καὶ ἐκανόνιζα μὲ τὸν κ. Τσάτσο τὰ τῆς ἀφίξεώς του γιὰ τὴν ἐκφώνησι τοῦ πανηγυρικοῦ λόγου. Τὴν ἑπομένην θὰ ἔβλεπα τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν κ. Παν. Κανελλόπουλο καὶ τὸν Ὑπουργὸ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κων. Τσαλδάρη, ποὺ εἶχαν προσκληθῆ νὰ μιλήσουν ὁ πρῶτος στὴ νυκτερινὴ τελετὴ τοῦ Ἡρώου καὶ ὁ δεύτερος στὸ μνημόσυνο τοῦ Λόρδου Βύρωνος. Εἶχα —τὸ ὁμολογῶ—ἕνα βαθὺ σεβασμὸ στὸ ὄνομα Ζαΐμης ἀπὸ τὴν ἱστορία καὶ προσωπικὴ φιλία μὲ τὸν μακαρίτη πρόεδρο Ἀλέξανδρο Ζαΐμη—τὸ γνωρίζει καλὰ ὁ κ. Δ. Γατόπουλος —καὶ δὲν ἤθελα Ζαΐμης νὰ γίνη γέφυρα μακροχρονίων παθῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι δὲν μπόρεσαν νὰ μὲ καταβάλουν στὸ δημαρχιακὸ ἐκλογικὸ ἀγῶνα, καὶ μὲ ἔστειλαν στὰ μπουντρούμια τῶν Ἕς—Ἕς καὶ τὸ Γερμανικὸ στρατόπεδο, ἀφοῦ τόσα μοῦ ἐσκευώρησαν καὶ μοῦ δημιούργησαν κατὰ καιροὺς, ἀποδειχθέντα, μὲ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης τὴν κρίσιν, συκοφα